

הפנתר השחור מוני יקים בן ה-37, כבר הצליח להרגיז אנשים רבים. הוא תוקף בחריפות רבה את השלטון הציוני האשכנזי המהווה את המיסוד הישראלי - והעושה, לדעתו, את המיזרחיים. הוא טוען שהמציאה "אשכנזים" שומעו נהגים לדחות את דבריו על הסף, ויש הטוענים שהוא בונה את העובדות על-פי התיאוריה שלו, ולא להיפך.

הפעם יתקש לעשות כך, שכן ליקים יש אסמכתה אקדמית לדבריו. באחרונה הגיש עבודה באוניברסיטת תל-אביב ושמה: השימוש בטורר על-ידי התנועה הציונית, לאור האירועים בבגדאד, 1948-1951, ברק אותה המיזרחי יוסי אולמרט, שהתפרסם לא רק בגלל ידענותו בענייני סוריה ולבנון, אלא בעיקר במהפך האידיאולוגי שחל אצל בן זה של המישיפה הרדיקלית, שאביו היה, כמו אחיו כעת, ח"כ מטעם חרות.

ציון העבודה, שהעניק אולמרט ליקים, הוא 80. כגוף העבודה כמעט שאין הערות מהותיות או ביקורת על התפיסה וליקוט המידע.

עדות ראשיתהקהילה. הנחת היסוד של יקים לגבי אירועי עיראק היה אחרי מלחמת-העולם השנייה, שבה הושמרו 40 אחוז מהיהודים האשכנזים, היה ברור שקיום המדינה היהודית תלוי בחיזוק דמוגרפי באמצעות אוכלוסיה יהודית לא-אשכנזית. למעשה התנהלה כל פעילותם של אירגוני המחתרת הציונית לאור האינטרסים הדמוגרפיים של מדינת-ישראל הצעירה, במיקרים רבים בלי להתחשב באינטרסים של הקהילה עצמה, אומר יקים, ומכיוון שסיבת פעילותם של אירגונים אלו הייתה אכסטריוטוריאלי, לכן גם אירגונים שבהם נקטו של שאובים ממערכת מוסר וחוק שונה מזו הנקוטה בעיראק, ארץ הפעולה.

יקים מזכיר שראשי הקהילה שם התייגו מהשליחים, והוא מצטט מעדות כתובה: אתם לא נועצתם בנו כאשר הקימתם אירגונים וקיתים נשק, ולמה זה בתקופה היום את עורתנו? אם אתם חרדים לשלום העדה, הסגירו את עצמכם ואת הנשק שלכם לידי המיטרה!"

חמש פעמים היו פיצוצים בבגדאד. מי השליך את הפצצות? השליחים טענו, וכך גם הופיע בכתביהם, שהיו אלה מעשי המפלגת האיסיקלאל הלאומנית או שליחי הממשלה העיראקית.

יקים מצטט מספר אוטוביוגרפי של סוכן הסי-איי-אי בשגרירות האמריקאית בבגדאד באותה תקופה. האיש, וילבור אבנר, כתב בספר שהופיע בניירורק בשנת 1980: "מאוחר יותר סיפקה המיטרה העיראקית לשגרירותנו את הבהחות המעידות כי הפיצוצים בבית-הכנסת ובבסרה, כמו גם הפצת הכרוזים האנטי-אמריקאים והאנטי-יהודיים, היתה מלאכתם של אירגוני-מחתרת ציוני."

שתיקת העד הפצוע. השר ללא תיק, מרדכי בן-פורת, מילא תפקיד מרכזי באירגון הציוני בעיראק, התייחסות עכשוית לחלקו בפרשה כבר פורסמה בהרחבה בהעולם הזה 23.11.83, בעיקבות פרשת הופעתו הכושלת של השר לצד יהודה ("יורקה") תגר, שליח אחר, שישב שנים רבות בכלא העיראקי, בתוכנית הטלוויזיה שעה טובה. הרברים גם עלו בחילופי-האשמות בין האלוף (מיל') מתתיהו פלד ובן-פורת.

בעבודתו האקדמית מזכיר יקים פרשה שבה היה בן-פורת מעורב. מייד אחרי הפיצוץ ליד בית-הכנסת מסעודה שם-טוב נודע לבן-פורת שלבית-החולים נלקח פצוע, שראה כנראה מי השליך את הרימוץ. בן-פורת מיהר לבית-החולים כדי לתרום לו דם, כביכול, והוא ושאר הפעילים שהו ליד מיטת הפצוע עד שנפח את נישמתו.

שתיקת העד, שליך מיטתו ישבו השליחים, מתמיהה את יקים. לדעתו, אם אכן רובנו אותו, והוא לא היה מצביע על ישראלים כמשליכי הרימוץ, היה בן-פורת עט על מידע זה כמוצא שלל רב, ולא היה כותב שמצבו של הפצוע היה כלי-כך קשה עד שלא היה ניתן להוציא ממנו מילה, ואם כך, שואל יקים: מדוע באים כטרוניה על כי לא נחקר על-ידי המיטרה הבגדאדית? מסיק יקים: "יותר סביר להניח שבן-פורת וחבריו דאגו לכך שהמידע שיש לפצוע לא יעבור לאוניגנים ורות. מסכם יקים: "לדעתי, מן הראוי לחקור נושא זה לכל עומקו, ולהסיק את המסקנות הראויות. יש לנפח את קשרהשתיקה הזו, הקיים סכסכ הנושא, ולחשוף את כל העובדות ולגנות את האחרים למעשים. במיוחד כדי לגבש עקרונות פעולה לגיטימיים, ולמנוע שפרשה זו תחזור על עצמה ביבשת אחרת לגבי ציבור יהודי אחר.

● למאיר שלו ולצוות שעה טובה, שהצליחו לעורר במשך כמה דקות התרגשות אמיתית בלב צופיהם. היה זה כאשר שרה מקהלה את אחד השירים היפים ביותר של ארץ-ישראל העובדת, באה מנוחה ליגע/מרגוע לעיף, כשעל המירקע מוקרנות תמונות של שובתים ומובטלים מכל רחבי הארץ. התוכנית נטולת לה בהדרגה כמה מתכונות ניקוריאש. זיכרון לברכה, כמו העלאת מכונית-המריכה של השר מרדכי ציפורי על הבימה וראיון עם אברהם שפירא מדומה. תגלית מעניינת: השחקן אליט גולד הוא איש חסר כל חוש-הגומר, החונן כמו תוכי כל הסיסמות האופנתיות הנבובות של המיסוד היהודי-אינטלקטואלי של ניו-יורק.

● למנהל מחלקת הרת בטלוויזיה מורדכי פרימן ולכתבהרריו חיים זיסוביץ, על תוכניתם אסירי-חורה. התוכנית, שסקקה בסרט ובמלל בישיבת כלא תל-מינר, וב-תורתנו הקדושה כמחזירה לדרך הישר, תיארה עולם-שכולרטיוב בבתי-הכלא במדינת-ישראל, עולם של החורהבתשובה. תוכנית זו נראתה כתשריר-שירור של נציב שירות-בתי-הסוהר, הר"ר מרדכי ורטהיימר, שהביא את בשורתו מבלי שיהיה לו צורך להשיב לשאלות נוסח. האם שירת צעה"ל? נוסח ראיון הסינטי והמומון של מנחה-התוכנית, כתב קול ישראל חיים זיסוביץ, היה שיעור בנושא: כיצד לא לראיין בטלוויזיה. מה עוד, שהמואיון ורטהיימר הוא מבכירי הפקידים של המפר"ל בשירות הממשלתי.

מאחרי המירקע

הסקופרים: המשך

● כבוקר שלמחרת פירסום הסקופ של "פרשת אברהם לוינסון" בתעולם הזה, הוא היה נושא-מרכזי בישיבת-הבוקר של חטיבת-החדשות בטלוויזיה.

עורך מבט, מיכאל קרפיץ, הודה באוניג הכתבים שרמו על "פרש לוינסון" הובא אליו חמישה ימים לפני פירסומו בידי עורך מוקד יעקוב אהימאיר, שדיווח לו על ועדת החקירה הפנימית שהוקמה בחברת העובדים לחקור את מעשיו של לוינסון.

קרפיץ הורה לראש הרוכנה (רסק) לכלכלה, חיים פלטנר, להקצות כתבים לחקירת הסיפור. שני כתבים כלכליים של הטלוויזיה התחילו בניסיונות לאתר את מקור הסקופ, והעלו בידיהם חרס.

סקופ אבוד זה של הסקופרים מהרוכנה לכלכלה של הטלוויזיה מצטרף לסקופים אבודים קודמים, כמו פרשת ה"רולאריציה" ושאר

מנחה שלו התרגשות

פרשיות כלכליות, שבתקופת הכתבים הכלכליים אברהם ("כוש") קושנר ואלישע שפיגלמן היו בלעדיים לטלוויזיה. חיים פלטנר התנגם על הכישלון בכך

זמר סיני מתוקן

בתקליטהשורדים של שיריו. שימי תבורי טרם עשה זאת, ולכן שירו אינו מושמע על גלי האתר.

ברשות-השידור פועלת לה ועדת-לשון, שבראשה ניצב חבר מליאת רשות-השידור, המרופסור אהרן דותן. כשבוע שעבר הופיע דותן לפני חברי הוועדה-המנהל, ותיאר את המאבק שהוא ועדתו מנהלים נגד שיבושי-הלשון בשירים המושמעים בתקלי-טים מתוצרת-הארץ.

מאחורי סיפור זה מסתרת העובדה של הודדת תקליטים מעל למקולי קול ישראל, על-ידי ועדת-דותן.

ידוע לפחות על שני שירים של הזמר אריק סיני, ושיר אחד של הזמר שימי תבורי, שהשמעתם נאסרה בידי ועדת דותן. בעוד שאריק סיני תיקן את לשון שירו

שבעת הדיווח על הסקופ של העולם הזה וספייחו פשוט לא הזכיר מי היה בעל הסקופ.

שטרן והשביתות

גורשיהריווח על השביתות כמשק הביא את מנהל חטיבת-החדשות, יאיר שטרן, לזעום באחת מישיבות-הבוקר של חטיבת-החדשות.

שטרן אמר: "איך אפשר להאכיל את העם בכל-יכר הרבה שובתים!"

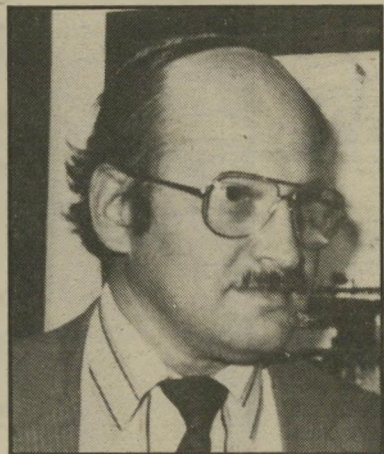
באבא-סאליינון

עוד בטרם הונחו כל רגביהעפר על קיבור של הרב אברהם צירא ז"ל מהעיירה נתיבות, כבר הכתיב שלוחו של שריהיינו-והתרכות ונציג המפר"ל בוועדה-המנהל של רשות-השידור, עורך-הדין מייכה ינון, הנחיות תוכניתיות לטלוויזיה. בוועדה-למורשת-ישראל הציע ינון הכנת סרט-תעודה על הרב אברהם צירא (בעל הנס מנתיבות, בלשונו של ינון).

ינון, שהוא מועמדו של וכולון הזמר למישרת יושבראש רשות-השידור, המחיש כיומתו זו את האופן שבו יכפה את רצון המיעוט הדתי בישראל על הטלוויזיה.

להגביה את האנפנות

ב-27 באוגוסט השנה תשדר הטלוויזיה הישראלית את טקס-הפתיחה של אולימפיאדת לוס-אנג'לס. הוועדה-המנהל של רשות-השידור אישר תקציב של 600 אלף דולר להקנת אירועי האולימפיארה.

עסקי-מפר"ל ינון בעל הנס

אלא שחברי הוועדה-המנהל, הדווגים יותר לתוכניות רת ולצינוור תוכניות בעל קצה-קצהו של עיסוק פוליטי, מעורם לא נתברכו בהכנת בעיות הסיקור של הספורט בטלוויזיה.

חברי הוועד, שהוגשה להם תוכנית-המישרדים מלוס-אנג'לס, נפלו במלכודת אי-הידעיה. הם אישרו מצב שבו תהיה הטלוויזיה הישראלית אחת מתחנות-הטלוויזיה המעטות בעולם שתרואת את הישגי המתחרים באולימפיארה בתקצירים, ולא בשידור-חי. הטיעון מסתמך על ההפרש בן 9 השעות בין שעון ישראל לשעון לוס-אנג'לס. שידורי האולימפיארה ישודרו בתקצירים" בשעות אחר-הצהריים למחרת היום. צופי הטלוויזיה הישראלית, התפעלים לראות את האירועים הספורטיביים ממש ברגע התרחשותם,

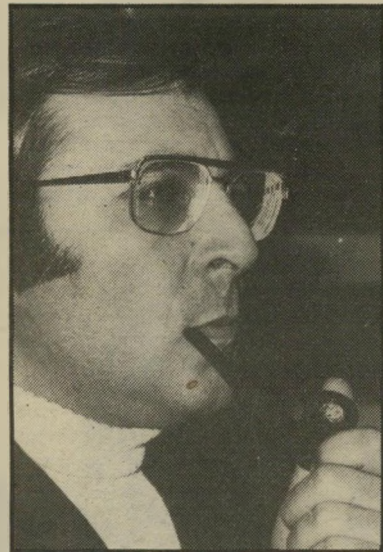
מוטב להם שיגביהו את האנפנות שלהם, ויכווננו את המכשירים לערוץ הורדני.

עצות שכאלה

לפני שבועיים הגיע לרשות-השידור מומחה בינלאומי לקיצוץ ולייעול ברשתות-טלוויזיה ורדיו בארצות-הברית.

המומחה הירצה כמה הרצאות במיסגרת המרכז-הדרכה של רשות-השידור, עבר במי תקני קול-ישראל והטלוויזיה והביע ריעות שונות.

על ביקורו של אותו מומחה הגיב אחד מאנשי מרכז-ההדרכה: "בשביל עצות שכאלה לא צריכות לבוא מחוצלארץ. הכל יודעים שיש ברשימת מקבליהמשכורות של הטלוויזיה בימאים שזה שנתיים לא צילמו סרט, מפיקים שאינם מפיקים תוכניות ועוד כהנה וכהנה, עובדים מובטלים מאונס ומרצון. העובדה היא

שליח טסלר חוזר בתשובה

שיש לפטר את כל עובדי הטלוויזיה, ולהקים את הטלוויזיה מחדש, על בסיס אחר של תפוקה, ולא של משכורת המשולמת עבור בטלה."

פסקול

חוזרים בתשובה

כניסתו של עימנואל הלפרין לראשות הרוכנה לענייני-חינוך לא שינתה מינהג מגונה ובלתי-אתי של עובדי רוכנה זו. כתבי רוכנת החוץ, מיכאל דורן, ופרדי גריבר, נוהגים להביא כיתוב מתורגם לעיברית לכתבות-ליווין המגיעות ארצה, ולתבוע הבאת קרדיט, בנוסח של "כתבתו של מיכאל דורן..." אותן הכתבות נראות שעה אחרי מבט בערוץ 6 של ירוך, בלי הקרדיט למיכאל דורון ● אל כתבי מבט החוזרים למאצה הכתבים, נומן הקרוב, מצויים שמעון טסלר, החוזר משליחותו בלונדון וישראל סגל, שהם כנחיתת "חוזרים בתשובה" למבט ● התוכנית כן, אדוני השר עומדת לשוב במוצאי השבת הקרובה אל המירקע הישראלי, ולהזכיר לצופי הטלוויזיה הישראלים את הדימוין שבין גיבורי הסידרה ובין מערכת-השליטה בישראל.